

SVENS BIBELOVERSIGT - HAGGAJS BOG

Bogens hvem, hvad, hvor:

Haggajs Bog er den næstkorteste bog i GT, men den har et meget vigtigt budskab om at prioritere rigtigt i livet. Bogen udspringer af vækkelsen, der opstod, efter at jøderne i 537 f.Kr. vendte tilbage til Jerusalem fra Babylon for at genopbygge Guds tempel.

Forfatter:

Haggaj blev kaldet til profet i Israel. Noget tyder på, at han var barn, da Israel blev ført i eksil i 586 f.Kr. (se 2:3), og således en gammel mand, da han ankom med den første bølge af hjemvendte jøder under Zerubbabel (Ezra 1:14).

Haggaj blev anerkendt som Guds profet og virkede samtidig og i fællesskab med den yngre Zakarias (1:1; Ezra 5:1; Zak 1.1).

Deres mål var at inspirere de hjemvendte jøder til at gennemføre genopbygningen af Guds tempel. Bogen indeholder fem profetier, som han gav over en periode af fem måneder, men det er meget sandsynligt, at hans åndelige indflydelse varede meget længere (Ezra 6:14).

Septuaginta (LXX, GT græske overs.) associerer også Sl 144-148 med ham og Zakarias. Bogen viser, at han var en levende og skarp forkynder.

Tidspunkt:

år 520 f.Kr. Haggaj begyndte sit virke som profet 17 år efter, at jøderne var vendt hjem fra Babylon. Pga. lokal opposition fra samaritanerne (537-535 f.Kr. Ezra kap.3-4) og senere pga. egen ligegyldighed hos dem selv gik genopbygningen af templet i stå i femten år.

I år 520, to år efter at kong Darius I havde overtaget Persiens trone (522-486 f.Kr.), begyndte Haggaj at udfordre sine landsmænd til at fuldføre byggeriet (1:1; 2:1,10,20).

Dette initiativ blev indledningsvis bremset af lokale persiske embedsmænd, indtil jøderne fik Storkongens medhold og direkte støtte. Genopbygningen blev endelig fuldført i 516 f.Kr. (Ezra kap.5-6) – præcis 70 år efter at templet var blevet ødelagt af babylonerne (Zak 1:12; 2 Kong 36:19).

Motiv:

Bogen er en udfordring til Israel om at ryste passivitet og apati af sig og sætte Gud tilbage i centrum af deres liv. I 15 år havde de været opgivne overfor deres fjenders modstand, og efterhånden havde dette udviklet sig til ligegyldighed i deres forhold overfor Gud.

En sådan indstilling havde medført, at Guds velsignelse var gået tabt. Haggajs forkyndelse gav dem mulighed for at genoptage deres himmelske mission om at bygge Guds Rige i verden. Til dette formål var Jerusalem templet en afgørende faktor.

Bogens opbygning:

1:1-2:23	Fem profetiske vækkelsesord.
1:1-11	Gud udfordrer jøderne til at genopbygge hans tempel
1:12-15	Jøderne adlyder kaldet og begynder arbejdet
2:1-9	Gud opmuntrer folket til at overvinde mismod
2:10-19	Gud advarer dem mod urene indstillinger og frafald
2:20-23	Gud giver Zerubbabel løfter om beskyttelse og løn

Bogens indhold:

Vejen til sand vækkelse og reform.

Haggajs Bog udfordrer alle troende til at kæmpe imod de indre holdninger, der kan ødelægge åndelig hengivenhed. Faktorer som:

Selvoptagethed
Mismod
Urenhed
frygt

I stedet opmuntrer bogen til at prioritere forholdet til Gud og opleve den velsignelse, der udspringer af det.

I. Gud på første pladsen.

1. dag, 6. måned (29 aug. 520). Haggaj begyndte med at irettesætte folket. De eftertragtede personlig luksus, men var ligeglade med, at Guds bolig lå i ruiner (Fra konteksten er det bedre at oversætte: *bor under tag* med 1948 overs. *træklædte vægge*, se også Jer 22:14-15).

På grund af deres indstilling havde Gud trukket sine velsignelser tilbage, og folket måtte sande, hvordan alt mislykkedes for dem. Velsignelserne ville først komme, når Gud igen blev æret.

24. dag, 6. måned (21 sep. 520). Haggajs ord opvakte folkets ledere, og med Guds Ånds kraft samlede de folket og gik i gang med at forberede templets genopbygning.

21. dag, 7. måned (17 okt. 520). Det nye tempel ville ikke opnå samme fysiske herlighed som Salomos tempel, men Haggaj opmuntrede folket til ikke at blive mismodige og opgivende. Gud ville selv sørge for, at templets herlighed afspejlede Hans.

24. dag, 9. måned (18 dec. 520). Haggaj advarede folket mod at falde fra og nære urene holdninger overfor Gud. Hvis de i stedet hengav sig til ham og byggede videre på hans bolig, ville Gud give dem et synligt tegn på hans velsignelse. Muligvis begyndte efterårsregnen på denne dag og brød landets dybe tørke (1:10-11; 2:18).

24. dag, 9. måned (18 dec. 520). Haggaj trøstede Zerubbabel. Han skulle ikke frygte for konsekvenserne, når blot han adlød Gud. Israels Gud styrede både naturen og verdensrigerne, og han ville beskytte sin tjener og opfylde sine løfter til Israel og David.

Bogens temaer:

Haggajs lille bog indeholder mange stærke budskaber, der er evigt aktuelle for Guds folk. Bibelen forbyder ikke mennesker at nyde livets mange gode gaver, men den advarer mod at gøre disse ting til selve livets formål.

Hvis man nægter Gud ret til at styre ens liv, vil man indledningsvis miste hans personlige velsignelser, men i sidste ende vil man også gå glip af det evige liv (1:4-11; 2:21-22; Matt 6:33; Luk 12:19-21).

En overdreven fokusering på problemer, mangler og negative vurderinger vil oftest føre til mismod. Men Guds nærvær og kraft giver mod og styrke til at overvinde selv de vanskeligste hindringer (2:3-5; Rom 8:28; Fil 4:11-13).

Moseloven foreskrev mange forskellige love for at oplære jøderne i at forstå åndelig renhed (3 Mos kap.11-15; 4 Mos 19:11,22). Et princip var, at kun

urenhed, og ikke renhed, kunne overføres ved berøring. Sætter man rene og urene ting sammen, bliver begge dele urent. Derfor hvis man nærer en forkert indstilling overfor Gud, vil det betyde, at ens tjeneste og offergerning også bliver uren (2:14,17; Am 5:21-23; Mal 1:6-10; Matt 7:21-23).

Baggrundsinformation:

Udtryk som: *"det varer kun kort tid, så vil jeg få himlen og jorden til at skælve"* 2:6,21 og *"på dette sted giver jeg fred"* 2:9, kan opfyldes flere gange i løbet af Guds frelseshistorie.

Det kan sammenlignes med en sten, der smutter hen over vandet, før den falder helt på plads. Ordene var aktuelle i Haggajs samtid, men NT viser, at mange af disse profetier først får deres endegyldige opfyldelse, når Jesus Kristus kommer igen. (Se Hebr 12:26-29 tolkning af Hag 2:6).

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Den historiske baggrund for Haggajs og Zakarias' Bog findes i Ezras Bog (kap.1-6).

Haggaj bygger tydeligvis sin lære på Moseloven (4 Mos kap.19; 5 Mos kap.28) og andre dele af GT. (Se 2:4 med Josv 1:6-7,9,18; 2:22 med 1 Mos 19:25; 2 Mos 15.1; Dom 7:22; Ez 38:31).

NT citerer direkte fra Haggajs profeti (Se 2:6-7,21 og Hebr 12:26-27).

At leve i pagt med Gud betyder, at Gud vil gribe direkte ind i sit folks liv. Gud ønsker at bo hos sit folk, og under den gamle pagt blev dette synliggjort ved Templets centrale plads iblandt dem. Han greb ind og tugtede dem, når de var oprørske ved at lade dem opleve forbandelse (1:6,9-11; 2:16-17).

Dette lærte dem, at synd har konsekvenser. På lignende måde velsignede Gud deres lydighed, og dermed opmuntrede han dem til at følge ham (1:8; 2:18-19). I GT bliver Guds velsignelser fortrinsvist udtrykt i fysisk form, mens NT mere udtrykker dem i åndelig form (2:9; Joh 2:18-22; 4:21-24; 1 Kor 3.12-17; Ef 2:17-22).

Jesus i det Gamle Testamente:

Jesus er templets kommende herlighed, 2:7:

På hebraisk står der: *Nationerne kommer* (flertal) *med deres skat* (ental). Der er profetier i GT, hvor samme verberne refererer til en enkeltperson såvel som flere personer (Se Dan 7:13-14, 26-27).

Hvis dette er tilfældet her, kan dette vers oversættes: *nationernes udsøgte skat vil komme*, og kan derfor være en henvisning til Jesus (Luk 2:25-35).

Jesus, Zerubbabels efterkommer, 2:23:

Gud havde lovet David, at en af hans efterkommere skulle sidde på hans trone (2 Sam 7:12-14).

Selvom Israel ikke længere havde et kongerige, fortsatte kongeslægten videre igennem Zerubbabel, indtil den nåede frem til Jesus Kristus (Matt 1:12; Luk 3:27).

Bogens mest kendte afsnit:

1:3-15 Guds udfordring og folkets efterfølgelse.

2:3-9 Gud opmuntrer sit folk imod mod